

ceret med 20,000 Kr. Han mente, der var Rimelighed for, at der kunde være Brug for de 50,000 Kr. ogsaa i Fremtiden. Det er ganske rigtigt, jeg er ogsaa meget i Tvivl, om denne Nedsættelse er rigtig; men et udtaalt og — som det forekommer mig — stærkt næret Ønske fra Finansudvalget, der paa andre Punkter mødte mig med Belvillie, gjorde, at jeg lod undersøge, hvorvidt Direktøren for Jernbanerne troede det muligt at komme igennem iaar med det Beløb, som da kom under Paataale. Han erklærede, at for iaar vilde det kunne gøres; men en saadan Forindsættelse af Beløbet kan selvfølgelig ikke gennemføres i Fremtiden. Det maa ogsaa bemærkes, at Udvalget jo villigt er gaaet ind paa at bevilge et lignende Beløb, som det af mig for de jydsk-syenske Statsbaners Vedkommende begjærte, til de sjællandske Jernbaner; for disse sidste Vedkommende har man ikke fundet Betænkelighed ved at yde ganske det samme Beløb til det samme Diemed, som i tidligere Aaringer steds har været bevilget til de jydsk-syenske Jernbaner. Jeg vil erklære mig villig til at gaa ind paa Forslaget, men jeg vilde paastrø, om det erede Udvalg kunde komme til en forandret Beslutning til 3die Behandling. Jeg skal endnu bemærke, at Nedsættelsen med de 133,000 Kr. efter Udtrykkene i Betænkningen skulde ske paa Post 1; jeg gjorde under Forhandlingerne med Udvalget opmærksom paa, at jeg kunde modtage Nedsættelsen, naar den fordeltes paa Posterne 1 og 2. Jeg antager, at det er ved en Forglemmelse af det erede Udvalg, at det staa endnu uforandret saaledes, som om Reduktionen kun sker paa Post 1; men vi vare jo under Forhandlingerne enige om, at Reduktionen kunde forbedes paa Posterne 1 og 2. Jeg haaber, at den erede Ordspører vil give mig Ret heri. (Ordspøreren: Ja!)

Med Hensyn til de fra et Par Sider fremkomne Ytringer om, at vi trængte til et forøget Antal Stationer her paa Sjælland, at de paa mange Steder laa spredte, og at de sjællandske Baner ikke vare forsynede med Stationer i samme Omfang som de jydsk Baner, skal jeg sige, at jeg tilbøds er enig heri; der er Steder, hvor Banerne ikke ere rigelig, men snarere fattig forsynede med Stationer. Det er jo begribeligt, at der, efterat de sjællandske Jernbaner ere gaaede over til Staten, og efterat man — og med god Grund — har ventet sig, at disse Baner fremtidig vilde blive drevne paa en mod Befolkningen mere hensynsfuld Maade, end det kunde ventes at ville ske under et privat Selskab, er indkommet mangfoldige Begjæringer om Anlægget af flere Stationer. Det har i denne Tid ikke været mig muligt at tage alle disse Begjæringer under Overveielse, og det har ogsaa været mit Ønske at faae samlet saamange Begjæringer som muligt for at kunne tage dem under en samlet Overveielse. At der her er et Maal, som ikke maa overskrides, er

jo klart; man kan til en vis Grad indbefomme Forbringene, men der kan jo ogsaa fremkomme saa mange Begjæringer, at man ser sig nødsaget til at begrænde sig til det Rimelige og Rigtige. Dette er Grunden, hvorfor der endnu ikke er foretaget Noget med Hensyn til disse Andragender, og dette vil heller ikke, førend man kan antage, at alle de Andragender, som kunne ventes at ville indkomme, i det Væsentlige ere indkomne; naar dette er sket, saa vil man tage dem under en samlet Overveielse. Det erede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauer), der talte om disse Forhold, drøede specielt ved Spørgsmaalet om, hvorvidt Regjeringen maatte anse sig for moralsk forpligtet eller ialtsald foranlediget til at erhverve Holdepladsen ved Forsløv. Der har tidligere til det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse været indgivet Andragende om, at dette Selskab vilde erhverve den nævnte Holdeplads. Holdepladsen er anlagt for privat Regning af et Selskab, der drev et Teglværk i Nærheden deraf, men det blev senere indrømmet, at der fra denne Holdeplads kunde beføres baade Gods og Passagerer. Man har flaget over, at Trafikken var utilfredsstillende, idet denne Station havde saa sjelden Forbindelse navnlig med de østlige Stationer, at Befolkningen ikke kunde have saamegen Gavn af Holdepladsen, som den vilde kunne faae, naar man kunde blive befordret hurtigere frem og tilbage imellem dette Sted og Slagelse, som var det naturlige Tilflytningspunkt, hvor Befolkningen der paa Egnen i Umindelighed havde Noget at besørge. Saalænge, som der ikke foretages en Forandring i Jærplanen, vil det ikke kunne opnaas, at der stoppes flere Gange der, thi dette vilde foranledige en Forsinkelte for de hurtige Tog, som ikke vilde være tilstedelig. Det er derimod under Overveielse, om man ikke skulde indlægge et Tog til paa de sjællandske Baner, men dette er Noget, som ikke kan gennemføres strax. Det er Noget, som fordrer Overveielse, hvortil der er hverken Tid eller No i disse travle Dage, men saa snart som der levnes Administrationen Tid til at henvende sin Opmærksomhed noget mere paa disse Forhold, vil det blive taget under Overveielse, om der er Anledning til at forandre Jærplanen for de sjællandske Baner, og jeg antager, at Resultatet deraf vil være, at der vil blive indlagt et Tog til paa Routen mellem Korsør og Rjøbenhavn. Naar dette sker, saa vil det Ønske, som er fremkommet om, at flere Tog maatte holde ved denne Holdeplads, kunne indbefømmes. Naar der nu spørges, om det ikke var rigtigt at erhverve denne Holdeplads, saa vil jeg sige, at Staten hverken har Interesse deraf eller Opfordring dertil, og jeg tror heller ikke, at Publikum har nogen Interesse deraf. Trafikken paa dette Sted har hidtil været temmelig lille, og Udbyttet for Jernbanen af denne Holdeplads har i de senere Aar, saavidt jeg veed, kun været